2026/1099

18.5.2026

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2026/1099

af 27. april 2026

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af De Forenede Nationers konvention om de internationale virkninger af tvangssalg af skibe (»Beijingkonventionen om tvangssalg af skibe«)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra b) og c), sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De Forenede Nationers konvention om de internationale virkninger af tvangssalg af skibe (»Beijingkonventionen om tvangssalg af skibe« eller »konventionen«) blev vedtaget på De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 7. december 2022.

(2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2024/414 ([2]) blev konventionen undertegnet den 14. marts 2024 på Unionens vegne for så vidt angår de områder, der henhører under dens enekompetence, med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.

(3) Konventionen er det første internationale instrument, der skaber en harmoniseret ordning for de internationale virkninger af tvangssalg af skibe, samtidig med at national ret for så vidt angår proceduren for tvangssalg og under hvilke omstændigheder det ved tvangssalg af skibe sikres, at de sælges ubehæftet, bevares. Den styrker den eksisterende internationale retlige ramme for skibsfart og sejlads og udgør et nyttigt bidrag til udviklingen af harmoniske internationale økonomiske forbindelser. Ved at fremme retssikkerheden med hensyn til køberens adkomst til skibet under international sejlads, tager konventionen sigte på at maksimere den pris, der kan opnås for skibet på markedet, og det provenu fra salget, som stilles til rådighed for kreditorerne samt at fremme den internationale handel. Det er derfor ønskeligt, at konventionen bringes i anvendelse så snart som muligt.

(4) Indgåelsen af konventionen på Unionens vegne vil bidrage til at fremme retssikkerhed og forudsigelighed på internationalt og europæisk plan ved at skabe en ensartet ordning for de internationale virkninger af tvangssalg af skibe, hvilke er blandt Unionens centrale mål, som skal afspejles i dens aktiviteter, jf. artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union.

(5) Unionen er ved at etablere et samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser. I den sammenhæng har EU-lovgiver bl.a. vedtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ([3]) og (EU) 2020/1784 ([4]). Unionen har derfor enekompetence på de områder, der er omfattet af nævnte forordninger, mens de øvrige områder, der er omfattet af konventionen, ikke henhører under denne kompetence.

([1]) Godkendelse af 26.3.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) Rådets afgørelse (EU) 2024/414 af 21. december 2023 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af De Forenede Nationers konvention om de internationale virkninger af tvangssalg af skibe, som blev vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 7. december 2022 i New York (EUT L, 2024/414, 29.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/414/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784 af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civil- og handelsretlige sager (forkyndelse af dokumenter) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1784/oj).

(6) Unionen bør kun blive part i konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, dvs. for så vidt de relevante bestemmelser i konventionen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. På nuværende tidspunkt har Unionen enekompetence med hensyn til visse af konventionens bestemmelser om spørgsmål vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål som beskrevet i den tilknyttede erklæring om Unionens kompetence, og medlemsstaterne bevarer deres kompetence, for så vidt konventionen ikke berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde. Unionens tiltrædelse af konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under dens enekompetence, berører ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til ratifikation af konventionen i spørgsmål, der henhører under deres nationale kompetencer.

(7) Ved konventionen fastsættes, at den regionale organisation for økonomisk integration skal afgive en erklæring med angivelse af de områder, der er omfattet af denne konvention, og for hvilke dens medlemsstater har overført kompetence til organisationen. I henhold til konventionen afgives denne erklæring ved undertegnelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen. Ved undertegnelsen afgav Unionen denne erklæring, hvori det præciseres, på hvilke af de områder der er omfattet af konventionen, den har sin kompetence.

(8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(10) Konventionen og den tilknyttede erklæring om Unionens kompetence bør godkendes –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De Forenede Nationers konvention om de internationale virkninger af tvangssalg af skibe (»konventionen«) godkendes herved.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Den tilknyttede erklæring om Unionens kompetence godkendes herved i henhold til konventionens artikel 20, stk. 1.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ([5]).

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. april 2026.

På Rådets vegne

M. PANAYIOTOU

Formand

([5]) Datoen for konventionens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

BILAG

Erklæring i henhold til artikel 18, stk. 2, i De Forenede Nationers konvention om de internationale virkninger af tvangssalg af skibe (»Beijingkonventionen om tvangssalg af skibe«), som blev vedtaget på De Forenede Nationers Generalforsamling den 7. december 2022 i New York, om Den Europæiske Unions kompetence på de områder, der er omfattet af nævnte konvention, og for hvilke medlemsstaterne har overdraget deres kompetence til Den Europæiske Union

I henhold til artikel 18, stk. 1, i Beijingkonventionen om de internationale virkninger af tvangssalg af skibe (»konventionen«) kan en organisation for regional økonomisk integration bestående af suveræne stater og med kompetence på visse områder, som reguleres af konventionen, undertegne konventionen. Ved konventionens artikel 18, stk. 2, fastsættes, at organisationen for regional økonomisk integration skal afgive en erklæring, hvori det præciseres, på hvilke af de områder, der er omfattet af konventionen, organisationens medlemsstater har overdraget deres kompetence til organisationen. Den Europæiske Union har besluttet at indgå konventionen og gentager herved den erklæring, som den afgav ved undertegnelsen den 14. marts 2024.

I det omfang de kan berøre fælles regler eller ændre rækkevidden af de i punkt a og b omhandlede retsakter, er de områder, der er omfattet af bestemmelser i konventionen, for hvilke Den Europæiske Unions medlemsstater har overdraget deres kompetence, og hvor Den Europæiske Union har enekompetence i den i artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anvendte betydning, følgende:

a) konventionens artikel 9 (»Kompetence til at undgå og suspendere tvangssalg«) for så vidt angår kompetencereglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1), og

b) konventionens artikel 4 (»Meddelelse om tvangssalg«) for så vidt angår reglerne om forkyndelse af retslige eller udenretslige dokumenter (forkyndelse af dokumenter) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784 af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civil- og handelsretlige sager (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 40).

Den Europæiske Unions kompetence i medfør af traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og TEUF er i sagens natur i stadig udvikling. Inden for traktaternes rammer kan de kompetente institutioner træffe afgørelser, som er afgørende for omfanget af Den Europæiske Unions kompetence. Den Europæiske Union forbeholder sig derfor ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at en sådan ændring udgør en betingelse for, at Den Europæiske Union kan udøve sin kompetence for så vidt angår de områder, der er omfattet af konventionen.

Unionen præciserer herved, at konventionen for så vidt angår Unionens kompetence finder anvendelse på medlemsstaternes territorier, hvor TEU og TEUF finder anvendelse i henhold til artikel 52 i TEU, og på de betingelser, der er fastsat i bl.a. artikel 355 i TEUF.